

Retning; derfor sluttede vi os til det, da vi ikke kunde faa vedtaget det, som vi egentlig ønskede, nemlig Afrustning. Jeg understregede den Gang tydeligt og stærkt, at vi stadig holdt paa Afrustning, og at vort Forslag herom vilde komme frem paa ny, naar Tiden dertil var inde. Det nytter derfor ikke, at det ærede Medlem, som selv har en trist Fortid som Følge af Fravigen fra Programpunkter og Standpunkter, nu kommer og siger: Ja, det er muligt, at vi er løbet fra vore Standpunkter, men det har Socialdemokratiet ogsaa gjort, og saa er vi altsaa lige gode. Nej, det har Socialdemokratiet ikke gjort, vi staaer klart og tydeligt der, hvor vi altid har staaet, vi skifter ikke Standpunkt i principielle Spørgsmaal. Men naar der er Tale om Punkter af mindre væsentlig Art, kan vi skifte Opfattelse, og saa er der den Forskel mellem Socialdemokratiet og Venstre, at ændrer vi Opfattelse, erkender vi det aabent og forklarer, at Tiden og Forholdene, den tekniske Udvikling, eller hvad det nu kan være, har bevirket, at vi har ændret vor Opfattelse, men saaledes bærer Venstre sig ikke ad. Vi vilde ikke gaa omkring og fortælle, at vi var et frisindet Parti, hvis vi havde forladt vore Programpunkter for mange, mange Aar siden.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det er sjældent, Partierne overbeviser hinanden. Ja, det er det maaske nok, men det hænder jo nu og da, i hvert Fald hænder det for Venstre, at Partiet bliver overtrumpet. I den Situation er Regeringspartiet jo kommet ret ofte i den senere Tid; vi har i frisk Erindring, hvorledes det gik med Invalideloven i Folketinget, hvorledes det gik med Tjenestemandsløven og Aldersrenteloven. Jeg spørger den højtærede Forsvarsminister, om disse Lovforslag, saaledes som de nu foreligger i Landstinget, ser ud, som da de blev fremsat i Folketinget af den høje Regering. Den højtærede Minister vil ikke kunne benægte, at de er undergaaet en mægtig Forandring, og jeg tror gerne, at det ikke er sket som Følge af, at Partiet Venstre er blevet overbevist, nej, det er sket som Følge af en haardhændet Tvang fra Regeringens Støtteparti, det konservative Folkeparti. Jeg tror derfor, den højtærede Minister skal holde sig lidt borte fra dette

farlige Omraade, det rummer for mange smertelige Minder for Partiet Venstre.

Veistrup: Jeg har Følelsen af, at den ærede Ordfører for Venstre passende kunde have begyndt sin Tale med at sige: Skal vi saa ikke tale om noget andet? Jeg synes nemlig ikke, det var selve Lovforslaget, han kom ind paa. Hans Tale var mere et lille Forsøg paa, havde jeg nær sagt, at sætte Lus i Skindpelsen for os, idet han søgte at etablere et Modsætningsforhold paa dette Omraade mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre. I al Almindelighed behøver man nu ikke at etablere noget Modsætningsforhold mellem de to Partier, men her er der altsaa et Omraade, hvor vi kan enes om at gennemføre en fornuftig Ordning. Det er nemlig en Misforstaaelse at tro, at det foreliggende Lovforslag i og for sig principielt afviger fra Socialdemokratiets oprindelige Forslag; det er for saa vidt et Afrustningsforslag, som den her foreslaaede Ordning ikke skal løse krigsmæssige Opgaver. Tilbage bliver der højst en Gradsforskel i Opfattelsen af, hvor lidt eller hvor meget der skal til af den Grænse- og Politivagt, som vi ønsker. Derfor er det en Fejl, naar den ærede Ordfører tror, at Grunden er taget bort under Socialdemokraternes Standpunkt, det er en fuldstændig Misforstaaelse. Hvis der nemlig her forelaa et Forslag, som i nogen Grad kunde tilfredsstille de militærvenlige Partier, kunde der jo være Tale om Forhandling; men der er netop ikke Tale om, at man vil forhandle, man forkaster Forslaget pure. Dette beviser, at det ærede Medlem har fuldkommen Uret i sin Opfattelse.

Maa jeg dernæst sige, at det forekommer mig lidt ejendommeligt, at det ærede Medlem for at motivere sin Modstand mod Lovforslaget Gang efter Gang kalder nogle Udtalelser af gamle Venstreførere uheldige. Jeg gad dog vide, om de gamle Venstreførere vil anerkende den Betragtning, det ærede Medlem gør gældende. Skulde de gamle Venstreførere virkelig ikke have ment, hvad de sagde? Det synes jeg dog er en noget haard Beskyldning, men det er jo i Virkeligheden Meningen med det ærede Medlems Bemærkning, naar han taler om uheldige Udtalelser. Nej, Forholdet ligger vist saadan, at det militære Spørgsmaal